

การประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวตามเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก Evaluation Tourism Destination along EWEK

เศกสรรค์ ยวงนิชย์¹ รุ่งเรือง เลิศศิริวรกุล²

¹ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

² ภาควิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยขอนแก่น

123 ถนนมิตรภาพ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40002 โทรศัพท์: 085-0031428 E-mail: sekyon@kku.ac.th

บทคัดย่อ

ประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงมีความร่วมมือกันเพื่อร่วมกันพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ โดยสนับสนุนให้มีการพัฒนาเส้นทางคมนาคมที่ต่อเชื่อมกันทุกประเทศ ได้แก่ เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวเหนือ-ใต้และเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก ทำให้สามารถเชื่อมแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดเข้าด้วยกันได้ การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในประเทศ สปป ลาวและเวียดนามตามเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก โดยการสำรวจและให้ผู้เชี่ยวชาญ 10 ท่านเป็นผู้แสดงความคิดเห็น ผลการศึกษาพบว่า ใน สปป ลาว ตั้งแต่เมืองสะหวันนะเขตไปจนถึงเมืองแดนสวรรค์พบว่ามีแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด 11 แห่ง ที่มีศักยภาพมากที่สุดคือ พระธาตุอิงฮัง รองลงมาได้แก่ พิพิธภัณฑสถานไดโนเสาร์และเขตเมืองเก่าสะหวันนะเขต ส่วนที่ประเทศเวียดนาม เริ่มจากเมืองลาวบาวจนถึงเมืองดานังนั้น พบว่ามีแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด 40 แห่ง ที่มีศักยภาพสูงมากได้แก่ เว้เมืองแห่งจักรพรรดิ อุโมงค์วินห์ม็อก เจดีย์เทียนมูและพิพิธภัณฑสถาน ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงใน สปป ลาวและเวียดนามนี้ เป็นแหล่งท่องเที่ยวแหล่งที่มีแรงดึงดูดให้นักท่องเที่ยวจากนานาชาติมาเที่ยว โดยใช้เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตกเป็นเส้นทางที่นักท่องเที่ยวใช้เดินทางเชื่อมโยงจากประเทศเวียดนามไปถึงประเทศพม่าได้

คำสำคัญ การประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก

Abstract

Countries in the Mekong sub-region are working together to develop their economies. There is support for the development of transportation routes between the countries, including the North-South Economic Corridor and the East-West Economic Corridor. These Corridors provide a connection between tourist destinations. This study aimed to evaluate the potential of tourism destinations along the East-West Economic Corridor in the Lao PDR and Vietnam by means of a survey and evaluation by 10 experts. The results showed that there are 11 high potential tourist destinations from Savannakhet to Dansawan in Lao PDR including Ing- Hang Buddha-Relic pagoda, Dinosaur Museum and the Old Town district of Savannakhet. In Vietnam, from Lao Bao to Danang city, there are a total of 40 Tourist destinations, including the high potential, Hue Imperial

City, Tunnels of Vinh Mocha, the Mu Pagoda and the Cham Museum. These tourist destinations in Lao PDR and Vietnam are a key factor for international tourists to visit this area via the East - West Economic Corridor which will be a link between Vietnam and Burma.

Keywords: evaluation of a tourist destination, East - West Economic Corridor

1. บทนำ

ความร่วมมือทางเศรษฐกิจของประเทศในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงนั้น ด้านการพัฒนาทางเศรษฐกิจถูกจัดอยู่ในลำดับต้น ๆ โดยมีนโยบายในการพัฒนาเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวเหนือ-ใต้และตะวันออก-ตะวันตก ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งที่รัฐบาลไทยผลักดัน ให้เป็นส่วนหนึ่งของแผนการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาคแม่น้ำโขง โดยเฉพาะเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก เพื่อเป็นการเชื่อมโยงพื้นที่ทางฝั่งตะวันตกของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้านทะเลอันดามันเชื่อมต่อกับพื้นที่ฝั่งตะวันออกด้านทะเลจีนใต้ โดยมีจุดเริ่มต้นจากชายฝั่งพม่าเข้าสู่ประเทศไทยผ่านจังหวัดตาก สุโขทัย พิษณุโลก ขอนแก่น กาฬสินธุ์และมุกดาหาร เข้าสู่ สปป ลาว และสิ้นสุดที่ชายฝั่งเมืองดานังในเวียดนาม เส้นทางเชื่อมโยงเศรษฐกิจแห่งนี้ มีระยะทางประมาณ 1,500 กิโลเมตร และเป็นเส้นทางถนนเพียงสายเดียวที่เชื่อมต่อระหว่างทะเลอันดามันกับทะเลจีนใต้โดยตรงและยังสามารถเชื่อมต่อกับเส้นทางหมายเลข 13 ใน สปป ลาว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายเส้นทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ขึ้นไปสู่จีนได้

นโยบายที่จะให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวในกลุ่มแม่น้ำโขงนี้ ประเทศไทยจำเป็นต้องมีฐานข้อมูลเส้นทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศในกลุ่มแม่น้ำโขง เพื่ออำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวต่างชาติที่จะเข้ามาในประเทศไทย ก่อนที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวในประเทศกลุ่มน้ำโขงต่อไป การพัฒนาการด้านการคมนาคม เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถไปเที่ยวหลายๆ ประเทศได้โดยสะดวก รวดเร็ว กลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงก็ได้ตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงนี้ จึงได้มีการร่วมจัดโครงการผลักดันการท่องเที่ยวในระดับภูมิภาคแม่น้ำโขง โดยมีธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียร่วมช่วยวางแผนพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานและส่งเสริมเอกชนลงทุนธุรกิจบริการและโรงแรม ทั้งนี้เพื่อเจาะเฉพาะตลาดที่มีคุณภาพสูง

ดังนั้น การประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวตามเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก จึงเป็นการศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวของ

รูปแบบศิลปกรรมท้องถิ่นและทำหน้าที่เป็นโรงเรียนสงฆ์ที่สำคัญของ
 สปป ลาวตอนกลางด้วย วัดใหญ่ไชยะพุมเป็นสถานที่สำคัญสำหรับการ
 จัดงานฉลองงานปีใหม่ลาวในเดือนเมษายนและงานเทศกาลแข่ง
 เรือ ในช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี

พระธาตุอิงฮัง ตั้งอยู่บ้านทาอิงฮัง ห่างจากเมืองโกสอน
 พมวิทาน 12 กิโลเมตร เป็นเจดีย์ที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ กระดุก
 สันหลังของพระพุทธเจ้า พระธาตุอิงฮังมีความสูง 25 เมตร ส่วนฐาน
 กว้างด้านละ 9 เมตร ได้รับอิทธิพลของสถาปัตยกรรมเขมร ส่วน
 ยอดมีการก่อสร้างเพิ่มเติมภายหลังในศตวรรษที่ 16 ซึ่งเป็นอิทธิพล
 ของพุทธศาสนา มีการจัดทำบุญเฉลิมฉลองพระธาตุทุกปี ในช่วงวัน
 ขึ้น 13 14 และ 15 ค่ำ เดือนเจียงหรือเดือนธันวาคม

หอพระไตรปิฎก ตั้งอยู่บ้านหนองลำจัน เมืองจำพอน
 ก่อสร้างตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 ต่อมาในศตวรรษที่ 19 ได้ปฏิสังขรณ์
 ขึ้นใหม่ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1990-2001 มีโครงการปกป้องรักษาหนังสือ
 ใบลานลาว กระทรวงแกลงข้าวและวัฒนธรรม พบว่ามีหนังสือ
 ใบลานทั้งหมดมี 219 เรื่อง มี 326 มัด 2,391 ผูก หอไตรแห่งนี้
 ยังคงความสำคัญสำหรับคณา นิกปรชาญและอาจารย์ที่ได้ศึกษาเล่า
 เรียนทั้งในส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น

วัดโบราณบ้านตาแหลว ตั้งอยู่ใจกลางบ้านตาแหลว
 ก่อนถึงหนองปาฝา รูปแบบสถาปัตยกรรมตามแบบวัฒนธรรม
 ท้องถิ่นล้านช้าง ผสมผสานกับอิทธิพลสถาปัตยกรรมตะวันตก มีการ
 ใช้โครงสร้างโค้งแบบโรมัน ภายในมีภาพเขียนผนังเล่าเรื่องราว
 เกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่น่าสนใจ บริเวณโดยรอบ
 มีพระอุโบสถ (สิม) เก่าแก่และแนวกำแพงรอบเขตวัดที่เหลือเฉพาะ
 ซากปรักหักพัง

แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของแขวงสะหวันเขต สปป ลาว
 นั้น ที่มีศักยภาพทั้งหมดมี 11 แห่ง แต่แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
 นั้นมีเพียง 4 แห่งเท่านั้นคือ พิพิธภัณฑ์ไดโนเสาร์ เมืองเก่าสะหวัน
 เนเขต วัดใหญ่ไชยะพุมและพระธาตุอิงฮัง

ตารางที่ 1 ผลการประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว สปป ลาว

สถานที่/ศักยภาพ	1	2	3	4	5	6	รวม
1 พิพิธภัณฑ์ไดโนเสาร์	5	4	3	2	2	3	19
2 เมืองเก่าสะหวันเขต	5	4	2	2	3	2	18
3 วัดใหญ่ไชยะพุม	5	3	2	2	2	3	17
4 พระธาตุอิงฮัง	5	5	3	3	5	4	25
5 เขื่อนหิน	2	4	1	1	1	2	11
6 บ้านทอผ้าฝ้ายละหาน้ำ	2	3	1	1	1	3	11
7 หนองบึงวะ	3	3	1	1	2	3	13
8 หอพระไตรปิฎก	3	4	1	1	1	3	13
9 วัดโบราณบ้านตาแหลว	3	4	1	1	1	3	13
10 หนองปาฝา	3	3	1	1	1	2	11

หมายเหตุ เกณฑ์การประเมินแหล่งท่องเที่ยว 1. การเข้าถึง 2. คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว 3. การ
 บริการ 4. สิ่งอำนวยความสะดวก 5. ความนิยมของแหล่งท่องเที่ยว 6. สภาพแวดล้อม

ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของเวียดนามกลาง
 มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพทั้งหมด 40 แห่งเป็นแหล่งท่องเที่ยว
 ทางธรรมชาติ 14 แห่งได้แก่ แม่น้ำเบนไฮและสะพานเยียนเลื่องจุด
 ชมวิวดาครอง ชายหาดคัวทัง หินภูเขาไฟปะซอลท์แบบแท่ง (ก่อน
 เข้าเมืองเคชานท์) แม่น้ำน้ำหอมหรือแม่น้ำเอือง ภูเขาบูบิन्ह ธาร
 น้ำแร่มายอน ชายหาดทวนอาน วนอุทยานแห่งชาติบากมา

ชายหาดกลางโค เส้นทางผ่านไฮวัน ภูเขาหินอ่อนงูชานห่ซอน
 ชายหาดนอนเนือค ภูเขาบานา แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 6
 แห่งได้แก่ อุโมงค์วินห์ม็อค เจดีย์เทียนมุ หมู่บ้านเตืองโน วิหารลัทธิ
 เคาไต หมู่บ้านเหมืองชินนอนเนือค หมู่บ้านฟงนามและแหล่ง
 ท่องเที่ยวทางโบราณสถาน 20 แห่ง ได้แก่ ฐานปฏิบัติการรบเค
 ซานท์ สุสานเครื่องซอน อุโมงค์วินห์ม็อค ป้อมปราการควางทรี ไร่
 เมืองแห่งจักรพรรดิ ป้อมปราการกลางกำแพงราชวังเอียงทานท์ ราช
 วังหวงห้ามทุคัมทานท์ วัดเทเมียว โกศ 9 ชุดติงวงค์ ศาลาเขียนลาม
 ตำนกคังทัท สุสานหลวง สุสานเกียลอง สุสานของมินห์มาง สุสาน
 ทูตัก สุสานโคคินท์ พิพิธภัณฑจำม เจดีย์ทามไท เจดีย์ลินห์ฮอง วัด
 ความคง บ้านทานคาย [6]

จังหวัดควางทรี มีอุโมงค์วินห์ม็อค ที่มีช่องทางใต้ดินทั้ง
 10 ช่องทาง ตั้งอยู่ในเขตหมู่บ้านของวินห์ลินห์ เมืองควางทรี อุโมงค์
 ถูกขุดระหว่างสงครามช่วงปี ค.ศ. 1965-1966 อุโมงค์เรือข่ายใต้ดิน
 นี้ มีทั้งหมดประตุ 13 ประตุ 7 ประตุเปิดไปยังทะเลและ 6 ประตุ

ภาพ แสดงนักรบชาวเวียดนามที่อยู่ในอุโมงค์วินห์ม็อค

เปิดไปยังเนินเขา โครงสร้างแบ่งออกเป็น 3 ชั้น ชั้นที่ลึกที่สุดอยู่ที่
 23 เมตร ใต้พื้นดิน ตลอดสองข้างของอุโมงค์หลักจะเป็นห้องต่างๆ
 มีทั้งห้องขนาดใหญ่ใช้เพื่อการประชุม ห้องดูภาพยนตร์มี 2 ห้อง
 ห้องการแสดงศิลปะ ห้องปรับอากาศมี 4 ห้องและห้องน้ำ ที่นี้ยัง
 เป็นที่คลอตบุตรอีกด้วย

ป้อมปราการควางทรี ตั้งอยู่ในหมู่บ้านทาคฮา อำเภอไฮ
 ลาง ป้อมปราการถูกสร้างในตอนแรกด้วยดินเหนียวและสร้างใหม่
 ด้วยอิฐ ปัจจุบันนักท่องเที่ยวสามารถพบกับชิ้นส่วนของกำแพงอิฐ
 ซึ่งยังหลงเหลืออยู่หลังจากการต่อสู้ 36 วัน ในปี ค.ศ. 1972 ผู้คน
 สามารถจินตนาการถึงกำแพงอิฐที่เคยตั้งอยู่เหล่านี้ เป็นเครื่องบันทึก
 ความทรงจำถึงการสูญเสียของผู้ที่เข้าร่วมสู้รบในสมรภูมิที่ป้อม
 ปราการควางทรีแห่งนี้

แม่น้ำเบนไฮและสะพานเยียนเลื่อง แม่น้ำจะไหลผ่าน
 ภูเขาเครื่องซอนไปสู่ทะเลที่เมืองคัวทัง บริเวณปากน้ำทั้ง ส่วน
 สะพานเยียนเลื่องนั้น เดิมเป็นสะพานไม้กระดาน ต่อมา ในปี ค.ศ.
 1950 วิศวกรชาวฝรั่งเศสให้คำปรึกษาในการสร้างเป็นสะพานเหล็ก
 ภายหลังจากการเซ็นสนธิสัญญาเจนีวาในปี ค.ศ. 1954 แม่น้ำเบนไฮ
 ถูกเลือกให้เป็นเส้นแบ่งเขตชั่วคราวในการแบ่งประเทศเวียดนาม
 ออกเป็น 2 ประเทศ

จังหวัดทวาย มีเมืองเว้เป็นเมืองแห่งจักรพรรดิ เริ่มสร้างขึ้น ในปี ค.ศ. 1805 ภายใต้การปกครองของกษัตริย์เกียคองและเสร็จสมบูรณ์ในปี ค.ศ. 1832 ภายใต้การปกครองของกษัตริย์มินห์มาง สร้างบนฝั่งทิศเหนือของแม่น้ำน้ำหอม เมืองแห่งจักรพรรดิได้รับอิทธิพลจากสถาปัตยกรรมสไตล์ฝรั่งเศสวอบัน (Vau Ban) ตัวเมืองประกอบไปด้วย 3 ส่วนคือสุสาน กำแพงเมือง และพระตำหนัก

แม่น้ำน้ำหอมหรือแม่น้ำเอียง แม่น้ำนี้ ไหลผ่านป่าพันธุ์ไม้หอมจำนวนมาก ก่อนที่จะมาถึงเมืองเว้ พร้อมกับนำกลิ่นหอมที่บริสุทธิ์สดชื่นมาด้วย เรื่องนี้นักท่องเที่ยวไปทุกมุมของเมืองเช่นสะพานดาเวียน พุชานและเทรียงเทียน ไปยังหลุมศพมินห์ทาง สฎูปฮอนเซน เจดีย์เทียนมุและสุดท้ายที่ทวนอาน เพื่อเล่นน้ำทะเลที่นั่น

เจดีย์เทพธิดาจากสวรรค์เทียนมุหรือเจดีย์ลินห์มุ เป็นเจดีย์หนึ่งที่สวยงามที่สุดและก่อสร้างในแบบสถาปัตยกรรมโบราณของพิธีการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในเมืองเว้ เจดีย์นี้ตั้งอยู่บนยอดเขาฮาเค บนฝั่งด้านซ้ายของแม่น้ำน้ำหอม ห่างจากเมืองเว้ 4 กิโลเมตร ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ เจดีย์นี้ถูกสร้างขึ้นในศตวรรษที่ 14 ตามตำนานเกี่ยวกับการพยากรณ์ของเทพธิดา ดังนั้นจึงถูกตั้งชื่อว่า เทียนมุ

สุสานเกียลอง ตั้งอยู่บนยอดของภูเขาเตียโท บนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำน้ำหอม เริ่มการก่อสร้างในปี ค.ศ. 1814 ตามแบบอนุสาวรีย์แต่มีรูปแบบง่าย ด้านหน้าของสุสานเป็นสระบัว ด้านหลังของสระบัวเป็นลานที่ถูกทำเป็นขั้นๆ แบ่งออกเป็น 3 ระดับต่างกัน ชั้นแรกเป็นที่สำหรับการรอคอยและถูกกันไว้โดยแถวของรูปปั้นช้างและม้า ชั้นที่ 2 ลานสวนมนต์ ที่ถูกใช้เพื่อการประกอบพิธีกรรมและชั้นสุดท้ายเป็นสุสานจริง มีพระศพของกษัตริย์เกียลองบรรจุอยู่

สุสานของมินห์มาง ตั้งอยู่บริเวณเนินเขาในหมู่บ้านคามเค ห่างจากศูนย์กลางของเมืองฮิว 12 กิโลเมตร ป้อมปราการที่ล้อมรอบมี 3 ประตูทางเข้า สุสานมินห์มางมีโครงสร้างที่งดงามและเป็นระเบียบ มีการออกแบบทางสถาปัตยกรรมที่ผสมผสานกับธรรมชาติและสภาพแวดล้อมได้อย่างกลมกลืน

สุสานทูคิต ตั้งอยู่บนภูเขาเตืองซอน ในหมู่บ้านเตืองซอน เทืองบนฝั่งแม่น้ำน้ำหอม การก่อสร้างเริ่มในปี ค.ศ. 1864 และสร้างเสร็จสิ้นในปี ค.ศ. 1883 สุสานนี้ได้ถูกเรียกว่า สุสานแห่งความถ่อมตน เป็นสุสานที่ซับซ้อนและถูกล้อมรอบโดยกำแพงหนา เรียงเป็นแนวไปตามชั้นความสูงของเนินเขาที่ปกคลุมด้วยป่าสน

สุสานโคคินห์ ตั้งอยู่บนยอดเขาอฮิ สุสานโคคินห์มองดูคล้ายกับปราสาทอันโอ่อ่า ถูกล้อมด้วยเนินลาดเอียงของภูเขาหินปูน สามารถขึ้นไปตามบันไดได้ 109 ขั้น วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างสุสานนี้ ไม่เหมือนกับสุสานอื่น สุสานนี้สร้างขึ้นจากวัสดุสมัยใหม่เช่น เหล็กและคอนกรีตเสริมเหล็ก สุสานมีรูปปลั๊กซันที่แปลกคือ มีการประดับด้วยเครื่องเคลือบที่สวยงามบนกำแพง เสาและบนเพดาน

ชายหาดกลางโค เป็นชายหาดทอดตัวไปตามความยาวของทางหลวงแห่งชาติที่ 1A เป็นระยะทาง 10 กิโลเมตร ใกล้กับเส้นทางผ่านโฮวันและวนอุทยานบากมา ชายหาดมีทรายละเอียดๆ ที่นี้เป็นที่พักผ่อน ที่น่าประทับใจสำหรับคนทุกวัย ที่ต้องการจะสนุกกับทะเลและแสงแดด

จังหวัดดานัง ติดต่อกับจังหวัดควางนาม เมืองดานังเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดในเวียดนามภาคกลางและกำลังเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจด้วย ถนนจะเชื่อมโยงมายังประเทศ สปป ลาวและไทย

ที่นี้ยังมีสนามบินนานาชาติอีกด้วย ทุกๆปี ท่าเรือของดานังจะต้อนรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยทางเรือจำนวนมาก

พิพิธภัณฑชาวม ชื่อเดิมคือ พิพิธภัณฑของรี พาเมททิเยร์ สร้างขึ้นในปี ค.ศ. 1915 พิพิธภัณฑสร้างตามรูปแบบสถาปัตยกรรมของชาวม ที่มีโบราณวัตถุกว่า 300 ชิ้นและงานเครื่องปั้นดินเผาจากดินเหนียวสีแดงอีกจำนวนมาก ซึ่งเป็นผลงานของชาวมที่ได้สร้างขึ้นระหว่างศตวรรษที่ 7-15 ทำให้ได้ทราบถึงความสามารถที่นำประทับใจของอารยธรรมจาม

ตารางที่ 2 ผลการประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเวียดนาม

	สถานที่/ศักยภาพ	1	2	3	4	5	6	รวม
1	อุโมงค์วินท์ มอค	4	5	5	5	5	5	29
2	ป้อมปราการควางทรี	5	4	3	3	3	3	21
3	แม่น้ำเบนไฮ/สะพานเฮียน	5	4	3	3	3	3	21
4	เว้เมืองแห่งจักรพรรดิ	5	5	5	5	5	5	30
5	แม่น้ำน้ำหอม	5	4	3	3	3	3	21
6	เจดีย์ลินห์ มู	5	5	4	4	5	4	27
7	สุสานหลวง	5	5	3	3	3	4	23
8	สุสาน เกีย ลอง	5	5	3	3	3	4	23
9	สุสานมินห์ มาง	5	5	3	3	3	4	23
10	สุสานทู ดัค	5	5	3	3	3	4	23
11	สุสาน โค คินห์	5	3	2	2	4	4	20
15	ชายหาด กลาง โค	5	4	3	3	3	3	21
16	พิพิธภัณฑชาวม	5	5	4	4	5	4	27
17	ทางผ่านโฮ วัน	5	4	4	4	4	4	25
18	ภูเขาหินอ่อนงู ฮานท์ซอน	5	5	3	3	4	4	24

หมายเหตุ เกณฑ์การประเมินแหล่งท่องเที่ยว 1. การเข้าถึง 2. คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว 3. การบริการ 4. สิ่งอำนวยความสะดวก 5. ความนิยมของแหล่งท่องเที่ยว 6. สภาพแวดล้อม

เส้นทางผ่านโฮวัน อยู่ที่ถนนระหว่างเมืองดานังและเมืองเว้ จากที่นี่สามารถมองเห็นทิวทัศน์ที่งดงาม หมู่เมฆที่สวยงามพร้อมกับภาพทะเลในระยยะไกล ทำให้มีความรู้สึกเหมือนกำลังอยู่บนสวรรค์ เส้นทางผ่านโฮวันเป็นที่มาของแรงบันดาลใจสำหรับกวีและปราชญ์จำนวนมาก

ภูเขาหินอ่อนงูฮานท์ซอน จักรพรรดิเกียลองแห่งราชวงศ์เหงียน ได้ตั้งชื่อภูเขาตามชื่อของธาตุธรรมชาติทั้ง 5 คือ ธาตุเหล็ก ธาตุไม้ ธาตุดิน ธาตุไฟและธาตุน้ำ ในหมู่ของภูเขาทั้ง 5 นั้นธาตุน้ำหรือภูเขายาวขอนมีขนาดใหญ่โตและสวยงามที่สุดในจำนวนทั้งหมด ซึ่งประกอบด้วยยอดเขาสูง 3 ยอด คือ ยอดเขาเทืองไท ยอดเขาทริงไทและยอดเขาฮาโท ที่นี้ยังเป็นที่ตั้งของเจดีย์ทามไทและถ้ำลินห์นาม ถ้ำวันโทง ถ้ำทางซอนและถ้ำเฮวียนคอง

จากผลการประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในเวียดนามตอนกลางพบว่า มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงถึง 18 แห่งและเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมรดกโลกด้วยคือ เว้เมืองแห่งจักรพรรดิและห่างออกไปเพียง 35 กิโลเมตรจากเมืองดานัง ก็มีแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกจัดให้เป็นมรดกโลกอีกแห่งคือ เมืองฮอยอัน ทำให้บริเวณเวียดนามตอนกลางมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง เป็นพื้นที่ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้จำนวนมาก เมืองดานังเองก็เป็นเมืองทางด้านตะวันออกสุดของเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก ซึ่งจะจรดที่เมืองมะละแหม่งของประเทศเมียนมา

6. สรุปผลการศึกษา

การประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวตามเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตกพบว่า มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของแขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว ที่มีศักยภาพสูงเพียง 4 แห่งได้แก่ พิพิธภัณฑสถานไดโนเสาร์ เมืองเก่าสะหวันเขต พระธาตุอิงฮัง วัดใหญ่ไชยะพุม ส่วนแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ นั้น เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในระดับต่ำ ที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ยาก รวมทั้งการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกมีไม่มาก ดังนั้นเมืองสะหวันนะเขตเป็นแหล่งท่องเที่ยวเดียวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้แวะพัก ก่อนที่จะเดินทางต่อไปเวียดนาม ทำให้ สปป.ลาว เป็นเพียงทางผ่านของนักท่องเที่ยวเพื่อไปประเทศเวียดนาม ส่วนแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของเวียดนามภาคกลางมี 18 แห่งซึ่งเป็นมรดกโลก 1 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวส่วนมากเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีการเข้าถึงและคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูง ส่วนการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกนั้น คงต้องมีการพัฒนาให้ดีขึ้น

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันการคมนาคมตามเส้นทางสาย 9 ของ สปป.ลาวนี้ ถูกใช้เป็นเส้นทางขนส่งแร่จากเหมืองทองคำเซโปน รวมทั้งรถบรรทุกอ้อยที่ส่งไปโรงงานน้ำตาลมิตรลาว ทำให้ถนนเส้นนี้เสียหายมาก การเดินทางจึงใช้เวลามากกว่าปกติ ส่วนที่ประเทศเวียดนามนั้น มีถนนแคบ มีพาหนะประเภทต่างๆ ใช้พื้นที่ถนนจำนวนมาก รวมทั้ง การจำกัดความเร็วเพียง 60 กิโลเมตรต่อชั่วโมง จึงทำให้การคมนาคมไม่สะดวกเท่าที่ควร ทำให้การท่องเที่ยวในเขตนี้ต้องใช้เวลาดูแลนานขึ้น

7. กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณสถาบันยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ให้การสนับสนุนการวิจัยนี้

8. การอ้างอิง

- [1] เสกสรรค์ ยวงฉวี (2541): ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- [2] ศิริจรรยา ประพุดติกิจ (2553): การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดตราด เพื่อจัดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ปริญญาโท วิทยาลัยศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- [3] กรวรรณ สังขกร สุรีย์บุญญาบุณย์ กฤษณา พุ่มเล็ก กาญจนา จีรัตน์ (2012): การประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวแบบ Slow Tourism ในภาคเหนือตอนบน ที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ: สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยพายัพ Search on March 12, 2013 <http://www.sri.cmu.ac.th/~cct/?p=42>
- [4] <http://www.Photoontour.com> Search on January 18, 2011
- [5] <http://www.mounglaomagazin.com> Search on December 10, 2010
- [6] <http://www.vietnamtourism.com.vn> Search on June 25, 2010